

Llindes i blocs monolítics de Valldaura Vell

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Santa Maria de Valldaura
Emplaçament: Des de la carretera de Gironella a Prats surt el camí que ressegueix la riera de la Riba

Classificació

Número de fitxa: 08144-99
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Barroc
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 007A00005
Fitxes associades:
[Valldaura Vell](#)
Autor de la fitxa: Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.
Data de registre de la fitxa: dl., 15/07/2002 - 02:00

Descripció

A la casa de Valldaura Vell es conserven un seguit de llindes i blocs monolítics col·locats en diferents finestres i llocs de la masia.

- Pel que fa a les llindes, la primera es troba situada en una finestra de la façana de migdia i es tracta d'un bloc rectangular de pedra sorrenca amb la part inferior bisellada i amb motius incisos que formen dues rosetes posades a banda i banda de la data 1784 i damunt d'una creu llatina incisa i en posició cèntrica que arrenca de la part inferior, formant una mena de motiu decoratiu d'arcs de mig punt invertits.

- A la planta primera i a l'eixida hi ha dues llindes, una de 1783 (amb motius decoratius i una creu llatina central) i una amb motius florals.

- Pel que fa als blocs monolítics es troben a la eixida de la masia i en un dels coberts annexos a la masia; contenen senzilles decoracions de creus incises.

Història

Els germans Bernat i GERALDA de la Portella fundaren el monestir de Sta. Maria de Valldaura l'any 1231; el 1338 part de la comunitat de monges cistercenques es traslladà a Berga, a la casa de Sta. Maria de Montbenet. La comunitat que restà a Valldaura es traslladà, definitivament a Manresa, el setembre de 1398. El 1516 l'abadessa Francesca d'Oluja establí en el monestir enrrunat de Valldaura junt amb les seves terres, a Bartomeu Ballart que, a partir d'aquesta data prengué el nom de la propietat i la família s'anomenà Valldauara, nom que avui encara conserva la propietat i el cognom, tot i que canviat a "Balldaura". El 1872 Ramon Valldaura decidí construir una casa nova, Valldaura Nou ampliada el 1906 amb la construcció de les eixides a la façana de migdia, a un quilòmetre de la vella masia i antic monestir, deixant aquest com a masoveria. Després d'estar uns anys eshabitat, l'any 1984 responsables de la parròquia de Valldaura de Manresa d'acord amb l'actual propietari, hi començaren a fer obres en el vell monestir per adaptar-lo a casa de colònies, servei que està fent actualment.

Bibliografia

SANTAMARIA, J.(1986): Memòries del monestir de Sant Pere de la Portella i de tot el seu abaciat i Baronia, p.83-95.

Catalunya Romànica, XII.El Berguedà (1988), p.353-354.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (1994), p.134.

BUSQUETS (2002). El Monestir i la família de Valldaura (inèdit)

